

**Рішення суду «ПРО ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО», на підставі якого ті, хто насправді
тяжко постраждав від дій злочинців, зроблені винними (Провадження №
3/596/158/2018)**

Дванадцятого березня 2018 року моя біологічна мати Хомета Марія Василівна навмисно вчинила дії, які викликали для мене негативні наслідки: викликали значну втрату часу і змусили виконати додаткову роботу, яка, при постійній значній нарузці, для мене була значно обтяжуючою. Це була чергова провокація для того, щоб оббрехати мене ще більше, забрати час і сили, спричинити нові матеріальні збитки і шкоду здоров'ю. Під час мого вимушеного повернення у 2012 році у батьківський дім, у якому я народилася, Марія Василівна систематично влаштовує різні провокації для того, щоб знячити моє життя, освіту, репутацію, раніше, при цьому, спричинивши мені надвичайно значну моральну і матеріальну шкоду своєю брехнею, яку затверджувала у документах, оформлених нею і адміністрацією смт Гусятин ще 17 червня 2010 року. Тоді Хомета Марія Василівна, скриваючи свої дії від мене, за моєю спиною оформила документи, які містили не тільки недостовірну, але й брехливу інформацію. Ці документи стали основою для звільнення мене з роботи в м. Нижньовартовську Тюменської області. Марія Василівна розраховувала на те, що, після мого вимушеного повернення додому з зіпсованою трудовою книжкою, з зіпсованим минулим і майбутнім, вона зможе як завгодно наді мною знущатися, а я буду терпіти і буду тут наймичкою та прислугою. Інтенсивні знущання і провокації Хомети Марії Василівни продовжуються дотепер. Одна з них була організована 12.03.2018 року по завчасній домовленості з сусідом Федоровим Іваном Миколайовичем. З осені 2016 року з Федоровим Іваном Миколайовичем у мене склалися неприязні відносини, оскільки я відмовилася від проведення нібито державної води за досить значну плату: я повинна була заплатити за труби, які прокладалися по вулиці. Прокладення державних водопостачальних комунікацій здійснюється комунальним відділом, який і несе відповідні трати. І.М. Федорів займався проведенням води незаконно, по завчасній домовленості із сусідом М.А. Баран – бувшим начальником комунального відділу смт Гусятин. Документи про проведення води оформлялися вже після моїх звернень у поліцію. Зі слів Хомети М.В., які записані на відео, в плані водопостачальних комунікацій адміністрації смт Гусятин вулиця Миру, на якій ми проживаємо, і на якій проживає бувших начальник комунального відділу М.А. Баран, не була вказана, хоча декілька ліній старих водопостачальних комунікацій, які ніколи не ремонтувалися приблизно з сімдесятих років, по вулиці проведені були.

На протязі довгого періоду часу Федоровим І.М., Хометою М.В., адміністрацією смт Гусятин на мене постійно здійснювався сильний психологічний тиск. Федорів І.М. неодноразово висказував погрози, образи, які записані на відео і викладені в Інтернет на моєму сайті та сторінках. І.М. Федорів керувався корисними мотивами також у зв'язку з тим, що в його колодязі кам'яне дно і немає води. У 2007 році при моїй безпосередній допомозі і за моє кошти у батьківському дворі був викопаний колодязь, у якому камінь майстри пробивали руками. Це коштувало дорожче. І.М. Федорів копав свою криницю у тому ж 2007 році. Копала колодязь машина, що швидше і дешевше. Я не економила на якісній роботі, тому проводити надто затратну, начебто державну воду мені не потрібно було. Про ситуації вимагання і тиску, які виникали ще у 2016 році з сусідом Федоровим І.М. я повідомляла у поліцію і прокуратуру, просила прийняти необхідні міри. Всі вказані факти мають своє підтвердження: я викликала працівників поліції, при яких Хомета М.В. і Федорів І.М. примушували мене оплатити проведення води по вулиці. Матеріали зафіксовані на відео, описані в заявах, викладені в Інтернет. Події 12.03.2018 року записано на відео повністю і також викладено в Інтернет. У записі видно, що ніякого ні фізичного, ні психологічного тиску відносно Хомети Марії Василівни не здійснювалося.

У процесі судового засідання не були повністю з'ясовані обставини, які мають значення для справи, не була встановлена реальна послідовність подій, які зафіксовані у поясненнях, відеодоказах і не містять доказів проявлення насильства у відношенні до Хомети М.В. Вина у скоєнні адміністративного правопорушення, інкримінована Лисенко Л.Т сформульована лише на підставі слів Хомети Марії Василівни, у яких добре помітна брехня, яка легко спростовується відеозаписом, наклеп, протилежні за змістом звинувачення. При складанні протоколу про адміністративне правопорушення (серія ГП № 248108) працівником поліції Марія Василівна стверджувала, що я її не тільки ображала, але й біла, та виганяла з дому.

Ніяких слідів від побоїв Марія Василівна не могла пред`явити, оскільки їх не було. Неодноразово у своїх статтях, матеріалах, які я давно вимушена збирати, оформляти, розміщувати на своїх сайтах та на сторінках в соцмережах для різностороннього в'яснення обставин свого життя, самозахисту та реабілітації; у своїх заявах у поліцію (у яких давно я зазначала, що Марія Василівна старається спричинити нам з сином якнайбільшу шкоду, не дає спокійно жити, працювати, відпочивати, постійно влаштовує провокації, висловлює у надто агресивній формі претензії, постійно обзиває, погрожує, шантажує) я повідомляла, що у Марії Василівни особливе тіло, на якому моментально появляються синяки від найменшого удару чи подряпини. Цією особливістю свого тіла Марія Василівна майстерно користувалася на протязі всього життя, провокуючи батька, якого використовувала і ненавиділа так само, як мене. Наявність і причини такої ненависті я зрозуміла лише недавно. Довгий час, ще до мого народження Марія Василівна навмисно і свідомо псувала життя дідусяві і бабусі, татові і мені. Якраз 12.03.18 року Марія Василівна зайшла з двору за мною до хати і почала вимагати відкрити їй хвіртку на вулицю. Там було болото і холодно. Місцями ще не зійшов сніг. Підмітати на вулиці було нічого. Марії Василівні було потрібно, щоб я довго відмивала болото з лапок собачки, яку вона навмисно пустила в палісадник, коли там була сильно мокра земля і ще місцями лежав сніг. Марія Василівна не раз саме таким чином старалася завдати мені якнайбільше роботи і клопоту, випускаючи на город собачку після дощу, при відлизі, коли немає снігу. Таким чином Марія Василівна хотіла вивести мене з себе, і заставити накричати на собачку. Марія Василівна знає, що наша з сином собака не переносить крику і дуже переживає. Тим більше, ніхто не кричав і на саму Марію Василівну. Кричала саме вона, вимагаючи відкрити хвіртку на вулицю. Під час її крику і вимагання появилися сльози на очах у сина, який переживав за мене. Марія Василівна і раніше погрожувала, що мені влаштують розправу за записи на російській мові, повторила це і тепер, знову вимагаючи відкрити хвіртку. Я відмовилася і сказала Марії Василівна, що так само я в дитинстві плакала від її провокації, так як тепер плаче моя дитина. Потім я пішла продовжувати прати. Я знімала це на відео. Прання назбиралося надзвичайно багато. Хомета Марія Василівна – одна із тих, хто приймав активну участь у інфікуванні наприкінці грудня 2017 року мого сина грибковою хворобою, від якої мій син, а потім і я, заразившись від сина, чуть не померли від удушся. Весь січень і лютий ми з сином сильно прохворіли. Деякі симптоми хвороби і у сина, і у мене до цього часу повністю не пройшли. За два місяці я не могла випрати всі речі. Їх назбиралося багато, тому я старалася випрати хоча б найнеобхідніше. Марія Василівна, злісно мене обзиваючи, як завжди, курвою, сукою, паршивкою, падлюкою і бажаючи нам з сином смерті, пішла у літню кухню. Я відірвалася від прання, почувши дзенькання телефона. У літній кухні встановлений стаціонарний телефон. Ним користується виключно Марія Василівна. У будинку встановлено ще два телефони, один з яких з переносною трубкою. Кімнати, в яких встановлено телефонні апарати не зачиняються. Тому Марія Василівна знов сказала неправду про те, що вона не могла подзвонити з домашнього телефону, «оскільки ми її не даємо, вириваємо трубку із рук, закриваємо кімнати з телефоном, і тому вона просила подзвонити у поліцію І.М. Федорова. Це підтверджує те, що 12.04.2018 року Марія Василівна реалізовувала завчасно продуману і сплановану провокацію. Ні одну з кімнат з телефонами у будинку зачинити

повністю неможливо. Дванадцятого березня по тривалості дзенькання телефона було дуже коротким. У будинку телефон завжди дзенькає, коли дзвонять з іншого телефону, який знаходиться у літній кухні. Я зрозуміла, що Марія Василівна кудись дзвонить. Буквально через декілька хвилин почала гавкати собачка. Я вийшла в коридор і побачила біля воріт білий мікроавтобус. Лише встигла зняти рукавиці, у яких прала, взяла телефон, вийшла із будинку і почала записувати відео. Таким чином, попередньо провокація була спланована, а також була домовленість із свідками. Свідки не тільки не бачили, але і не чули абсолютно ніяких моїх агресивних обзивань, про які брехливо заявляла Хомета М.В., вони не могли побачити абсолютно ніяких ознак конфлікту. Саме тому, як я зрозуміла, відмовився бути свідком власник фотоательє Степан Придруга, про якого у своїх поясненнях Марія Василівна вказує як свідка. Степан Придруга давно знає нашу сім'ю і мене, думаю, він та багато інших людей у Гусятині знають, як я багато допомагала і турбувалася про своїх батьків, і, в першу чергу, про матір Хомету Марію Василівну. Довго працюючи на Півночі і маючи у той час широкі фінансові можливості, я ні разу не поїхала на відпочинок, на море, неодноразово відмовлялася від безплатних путівок, виділених профсоюзним комітетом організації, де я працювала, тому що треба було їхати додому, допомагати батькам, бабусі у селі, лікувати їх. Хоча всього у житті досягала сама, багатом вчилася, ніколи не рахувала грошей і не жаліла їх для рідних. Це також, думаю, багатьом у Гусятині відомо. Тільки недавно я зрозуміла, що саме це викликало дуже велику, далеко не материнську заздрість, ненависть і лють Хомети Марії Василівни, яка після смерті батька зробила все для того, щоб знищити всі мої досягнення: роботу, освіту, репутацію, життя. Вона також навмисно провокувала свої хвороби, прораховуючи наслідки (знаючи те, що це не смертельно, знаючи, як ці хвороби переносили інші члени сім'ї. Наприклад грижа у батька). Марія Василівна свідомо завдавала шкоди своєму здоров'ю для того, щоб зв'язати мені руки, не дати заробляти, витягнути всі можливі гроші і сили. Часто притворюлася хворою. Таким чином Марією Василівною було спровоковано навмисно дві операції на грижу, раніше, коли ще жив батько, артистично розігрувалися невідомого походження приступи (під час одного з таких приступів зимою 2005 року Марії Василівні було проведено термінове обстеження у Тернопільській обласній лікарні. Обстеження проводилося з використанням усього можливого і необхідного медичного обладнання у відділі малоінвазивної хірургії. Причину приступу лікарі так і не змогли встановити, хоча робили і кардіограму серця, і інші дослідження).

У своїх поясненнях Марія Василівна говорила, що я неодноразово її била. Це дуже образлива, підла, підступна брехня. Ціль Марії Василівни – будь якою ціною посадити мене у тюрму. В Гусятинській міліції раніше за серйозний злочин на п'ятнадцять днів був ув'язнений син Марії Василівни – Хомета Петро Тимофійович, який, найшвидше, є моїм зведеним братом по матері. Працюючи у той час у прокуратурі, Марія Василівна зробила все можливе, щоб її синові було призначено якнайменший термін ув'язнення. Марія Василівна неодноразово повторює відносно мене: «Ти мусиш сидіти у тюрмі, паршивка, поки не здохнеш!». Саме тому Марія Василівна придумує і організовує різні провокації для того, щоб досягти своєї мети. Я і мій син, практично, останні з батькового роду, тому саме ми є біологічним матеріалом, при допомозі якого можна довести, що син Марії Василівни, якого вона представляє померлим, на даний час живий. Він зробив пластичну операцію, змінив документи. Я про це взнала безпосередньо від Марії Василівни, яка саме через це постійно знущається наді мною і моїм сином, стараючись довести нас до смерті. У брата були можливості впливати і на інших татових родичів, провокуючи і викликаючи їхню загибель (один з прикладів – бувший директор Чабарівської загальноосвітньої школи Н.А. Карп). Брат Хомета П.Т. ще у вісімдесятих роках переїхав з України в Росію, проживав у місті Нижньовартовськ, куди восени 1991 року переїхала і я. З червня 2007 року по квітень 2009 року, у зв'язку зі смертю батька, хворобами матері (які, як тепер відомо, були навмисно спровоковані) я змушена була залишатися в Україні. Після повернення у Нижньовартовськ у квітні 2009 р. до 2012 року мені навмисно склали

умови життя, які може витримати далеко не кожен. У брата були можливості і зацікавлені особа із Москви з великими можливостями. Як видно, такі зв'язки у брата залишилися ще з того періоду, коли він був курсантом вищого військового училища в м. Балашиха. У результаті штучно і навмисно створених мені умов життя я змушена була у червні 2012 року повернутися в Україну.

Вже знаходячись в Україні після червня 2012 року я неодноразово зверталася у Слідчий комітет Російської Федерації, до Президента з проханням зробити генетичну експертизу залишків тіла, захороненого у Нижньовартовську під іменем Хомети Петра Тимофійовича, оскільки Хомета Петро Тимофійович в образі іншої людини представляє для мене і мого сина смертельну небезпеку. На даний час дозволу на ексгумацію і експертизу не отримано.

Тепер мені зрозуміло, чому рід, кровність має особливе значення. У дев'яностих роках саме братом була спровокована для мене хвороба Боткіна, простонародна - жовтуха, для того, щоб я не була донором, ніде моя кров не залишалася, для того, щоб її зіпсувати у прямому і переносному значенні. Аналіз подій і фактів із мого життя дає мені можливість стверджувати, що слова, які я чула у дитинстві в сім'ї про те, що брат не батьків син, були правдою.

Таким чином я рахую, що обставини, які мають значення для справи, не були встановлені. Постанова винесена на основі слів Марії Василівни, яка говорить неправду, незважаючи на те, що існує відеозапис. Події, які відбулися 12.04.2018 року я описала у своєму поясненні, яке дала працівникові поліції. При співставленні відеозапису і мого пояснення добре видно, що я описувала реальні події, які відбувалися 12.03.2018 року. Те, що було придумане Марією Василівною про її взуття, яке вона принесла сушити – абсолютна брехня. Також Марія Василівна говорила про те, що весною я включаю котел на повну потужність. На протязі всієї зими 2017 – 2018 року котел працював на потужності 1-2. Повна потужність газового котла – 6. Під час моєї вимушеної відсутності на протязі трьох років Марія Василівна справді постійно включала опалення на повну потужність, у результаті чого вигорів особливий внутрішній температуростійкий матеріал у котлі, який довелося довго шукати майстрові, що ремонтував котел. Ремонт оплачувала я, про це також відеозапис викладено в Інтернет. У наступні роки під час опалювального сезону котел неодноразово виходив з ладу у зв'язку з сильними, навмисно і штучно створеними перепадами напруги, про що я також розповідала у відеозаписах. У березні 2017 року на вулиці було відремонтовано лінію електропередач. Перепади напруги майже припинилися. Профілактичний огляд котла у 2017 році, після останнього ремонту у зв'язку з перепадом напруги, не робився. Всю зиму я боялася включати котел більше другої поділки. У сильний мороз переключила на три – котел перестав працювати. Я з трудом його включила знову на 2 і більше не чіпала. Це також не складно довести і перевірити. Тому сказане Хометою М.В. про опалення на повну потужність у середині березня також брехня і спроба перекласти на мене свої нераціональні дії, звинуватити у причиненні домогосподарству тої шкоди, яку Марія Василівна спричинювала сама.

Свідок Федорів І.М., істинні мотиви дій якого мною описані раніше, підтвердив, що, він не чув сварки, не бачив, щоб я біла Марією Василівною. У своїх діях І.М. Федорів керувався, з його слів, тим, що йому сказала Марія Василівна. Сказав, що між мною і Марією Василівною склалися неприємні стосунки. Також сказав, що я «постійно притісняю Марію Василівну». Яким чином я її «притісняю» він сказати не міг, тому що ніколи притіснень не бачив. Тому у даному випадку видно, що ніяких фактів знущання над Марією Василівною він привести не міг, свідком ніяких інцидентів не був, тому в поліцію йому дзвонити було нічого. У даному випадку має місце попередня змова, яка ґрунтується на ненависті, попередній заздрості та бажанні відімстити, а також завідомо неправдиве повідомлення про злочин. Мало того, у відеозаписі видно, що Іван Миколайович Федорів безпідставно погрожував мені і казав образливі слова, коли я вийшла з будинку і, стоячи на подвір'ї біля сходів, здалека почала знімати все на відео. У

самого Івана Миколайовича Федорова також склалися неприязні стосунки з його родичами, з якими він не спілкується. Вдома Іван Миколайович неодноразово сильно кричав на своєму подвір'ї, голосно виражався нецензурними словами, сильно бив худобу. Спостерігаючи це, справді, було до чого викликати поліцію.

Артистична Марія Василівна, повністю користуючись літньою кухнею, кладовками, підвалом, відремонтованих і приведених до порядку моїми руками і за мої кошти, спальнею у будинку, та іншими кімнатами, не обтяжена ні господарством, ні городами, ні турботою про сім'ю складає видимість тяжко замученої людини для того, щоб спричинити мені найбільшу шкоду, будь яким способом довести ту брехню, яку вона, разом з адміністрацією смт Гусятин, оформляла за моєю спиною у фіктивних документах. Під час моєї відсутності вдома я закриваю лише кімнату, де зберігається мій комп'ютер і документи, закриваю у цій кімнаті нашу з сином собаку, щоб під час нашої відсутності Марія Василівна не випустила її на вулицю. Марія Василівна збиралася це зробити, оскільки собака – наш з сином захисник, не пускає на подвір'я чужих і заважає планам Хомети М.В. Марія Василівна збиралася розбити мій ноутбук. Вона навмисно постійно старається зробити все можливе, щоб у мене не було ніякого доходу.

У суді я повідомляла, що на протязі всього періоду мого знаходження у Гусятині з червня 2012 року Марією Василівною, при допомозі адміністрації смт Гусятин здійснювалися провокації і заходи, спрямовані на моє максимальне приниження, безпідставне звинувачення, примушування мовчати, у всьому підкорюватися, жити рабським, прислужницьким життям. Паралельно викачувалися гроші: від постійних штучних, навмисних перепадів напруги бескінечно виходила з ладу побутова техніка. Вся побутова техніка у будинку придбана мною на мої кошти. Саме мною здійснюється основна робота по підтриманню домогосподарства у належному стані. При допомозі адміністрації смт Гусятин Хомета М.В. одержує інформацію про мою роботу в Інтернеті, про рахунки, іншу інформацію, яка являється конфіденційною і складає особисту таємницю людини. Я неодноразово це вказувала у своїх заявах у поліцію та прокуратуру. Після моїх звернень нічого не змінилося, оскільки Інтернет оформлений на Хомету М.В., хоча у договорі стоїть мій підпис: після смерті батька я власноручно переоформляла телефон на Хомету Марію Василівну. Восени 2017 року, у зв'язку з сильною навантаженою надвірною роботою, у мене почали накопичуватися борги, які я сподівалася виплатити, інтенсивно працюючи зимою, у січні, лютому, коли мало роботи, канікули у сина. Безпідставно контролюючи мій фінансовий стан, що являється злочином згідно закону, Марія Василівна, разом з іншими зловмисниками, у тому числі з зловмисником, яких я вказувала у своєму поясненні 12.03.18 р. і особа якого судом не встановлена, інфікувала мого сина грибковою хворобою дихальних шляхів. Цією ж грибковою хворобою від сина, навмисно, не знаючи, що твориться з дитиною заразилася я. Завдяки якраз моєму зараженню вдалося здати бакпосів і визначити спосіб лікування хвороби. Син бакпосів здати не міг, оскільки приймав антибіотики від простуди. Я і син з трудом вижили, оскільки хвороба викликає важке удушся. З того, що під час нашої з сином хвороби Марія Василівна спеціально, як видно, по рекомендації лікарів, приймала імуномодулюючі препарати, пила чай з рум'янку (який для неї протипоказаний, оскільки у неї, звичайно, діарея) я роблю висновок, що про інфекцію завчасно було відомо дільничному терапевту, що входила у комісію адміністрації, яка по навмисно спровокованих, завчасно узгоджених заявах Марії Василівни, що містили брехню і наклеп влаштовувала мені беспрецедентні перевірки навіть з оглядом житла, виявлення певного порядку розміщення речей у кімнаті і т. д., що категорично заборонено Конституцією України. Таким чином замість віддиху під час зимових свят і канікул, спокійної праці, на які я і син розраховували, ми сильно хворіли, чудом залишилися живі, несли значні додаткові витрати. За цей час борги ще більше вирости.

Про це було відомо Хометі М.В., яка одержує незаконну інформацію про стан моїх справ. На протязі нашої з сином хвороби Марія Василівна абсолютно відкрито раділа,

коли нам з сином було дуже погано, коли ми душилися. Після приступу удушся у мого сина Марія Василівна сказала з велики жалем наступне на мене і на мого сина: «Вже була б задушилася сука. Хай сука здохне, хай курва не пише». Про це я писала заяву у поліцію. Також я писала заяви у поліцію та прокуратуру з просьбами встановити джерело перенесеної нами з сином хвороби та притягнути винних до відповідальності. По моїх заявах нічого встановлено не було.

У судовому засіданні Марія Василівна повернула все навпаки, сказавши, що я її нібито попередила про те, що коли мій син стане повнолітнім, я її знищу. Марія Василівна постійно провокує вдома складні психотравмуючі ситуації, які провокувалися також і в моєму дитинстві. Тому 12.03.2018 року я в черговий раз нагадала їй про це. Також Марія Василівна неодноразово мені у дитинстві повторювала слова: «Чого ж ти не вдушилася ще маленька». Тепер ми з моїм сином неодноразово чули від Марії Василівни: «Чого ж ви не вдушилися ще маленькі». Я неодноразово писала про це у поліцію, прокуратуру, на своїх сторінках в Інтернеті. Також Марія Василівна неодноразово погрожувала фізичним знищенням мені, моїй дитині, що є у багаточленних відео- та аудіозаписах. Марія Василівна планувала, що я буду похоронена у могилі, де похоронено мого батька (це також є у аудіозаписі у відкритому доступі в Інтернеті на моїх сторінках). Хомета М.В. навмисно давала або підкладала мені предмети, що нагадують траур, смерть. Таким чином Марія Василівна здійснювала неодноразово психологічний тиск, спрямований на залякування мене і максимальне подавлення чи придушення. Не витримавши цього я, врешті, сказала Марії Василівні, що якщо, не дай Бог, щось станеться з моєю дитиною, вона за це заплатить. Ці та багато інших дій Хомети М.В. дають підстави не вважати її ні матір'ю, ні бабусею. Я давно повинна була звернутися в суд для позбавлення Марії Василівни батьківських прав відносно себе.

Марії Василівні здалося, що мені і моєму синові спричинено ще недостатню шкоду, тому далі була організована провокація 12.04.2018 р. по завчасній домовленості, для того, щоб знов забрати в мене час і гроші, яких у нас з сином не залишилося. Тому постанова, яка оскаржується, - ще одна ланка у ланцюгу тих знущань, які придумані для нас з сином Хометою М.В.; особою, яка мені відома як валютчик Міша з Гусятинського базару, з яким у Марії Василівни домовленість (я повідомляла про вказану особу в поліції і прокуратурі смт Гусятин, просила встановити прізвище. Моє повідомлення залишилося без уваги); адміністрацією смт Гусятин.

Докази, які не досліджувалися.

Дослідженню і оцінці повинні були підлягати докази, представлені мною у поліцію на стадії підготування документів для суду. До матеріалів справи по невідомій для мене причині ці матеріали не долучено. Вказані документи (прикладені до скарги у додатку) повинні були бути прикладені до матеріалів справи та досліджені. Ці матеріали, як і інші, прикладені мною докази, обґрунтовують довідку-характеристику на мене Гусятинської селищної ради, яка, як і акт обстеження від 17.06.2010 року, оформлений під час моєї вимушеної відсутності у Гусятині і неможливості приїзду, закріплює брехню та наклеп. Довідка-характеристика знову підписана В.М. Янцевичем, який підписував вищевказаний акт від 17.06.2010 року, неодноразово приходив у складі постійних, організованих на підставі завчасної взаємної домовленості з Марією Василівною, навмисно спричинюючи нам з сином додаткові трати часу, порушуючи наш спокій, навмисно грубо порушуючи наші з сином конституційні права. У своїх систематичних діях по зведенню на мене наклепу, закріпленню у документах брехні В.М. Янцевич у великій мірі керується особистими мотивами, приводу для виникнення яких я не давала. Таким особам як В.М. Янцевич, валютчик Міша, Хомета Марія Василівна ми з сином заважаємо самим своїм існуванням.

Брехню та наклеп, яка знов закріплена у довідці-характеристиці не складно спростувати, дослідивши прикладені докази. Таким чином, постанова, винесена судом 12.04.2018 року винесена на підставі пояснень Хомети Марії Василівни (її пояснення у суді значно відрізняються від пояснень, які вона давала 12.03.2018 року працівникові поліції, відрізняються від фактів, знятих на відео, яке було представлено суду з врахуванням вимог параграфа п'ятого, статті 99 Кодексу адміністративного судочинства України і не досліджене судом), підготованих по завчасній домовленості, упереджених на підставі особистих причин показань свідка І.М. Федорова, який ніяких притиснень Марії Василівни з моєї сторони не бачив; довідки-характеристики адміністрації смт Гусятин, яка в черговий раз закріпила брехню та наклеп відносно мене, чим спричинила мені значну моральну шкоду і була оформлена з ціллю навмисно спричинити не тільки моральну, а й додаткову матеріальну шкоду нам з сином.

Докази, які повинні були враховуватися:

1. Заява від 16.03.2018 р. у поліцію смт Гусятин про неможливість одержання об'єктивної характеристики у адміністрації смт Гусятин.

2. Характеристика, складена прокурором смт Гусятин і Гусятинського району старшим радником юстиції Юрчак Ігором Федоровичем під час перебування Лисенко Л.Т. на практиці у райпрокуратурі у липні 2000 року.

3. Заява від 03.08.2015 р. у прокуратуру смт Гусятин про притягнення до кримінальної відповідальності голови житлово-побутової комісії Л.П. Чубей; заступника Гусятинської селищної ради В.М. Янцевича; секретаря виконкому Гусятинської селищної ради О.Н. Охоти; землевпорядника Гусятинської селищної ради Л.П. Чайки; секретаря Гусятинської селищної ради В.С. Перешлюги; представника громадськості селища Гусятин Л.М. Мацієвської – згідно з частиною другою статті 366 Кримінального кодексу України.

4. Акт обстеження від 17.06.2010 р., оформлений адміністрацією смт Гусятин.

5. Заява у поліцію смт Гусятин від 01.09.2017 р. про притягнення до кримінальної відповідальності по статті 189 Кримінального кодексу України Федорова Івана Миколайовича.

7. Заява від 01.09.2017 р. у поліцію смт Гусятин про психологічний тиск та насильство, які систематично здійснюються відносно мене Хеметою М.В., про примушування її представити докази.

8. Заява від 18.03.2018 р. у поліцію смт Гусятин про встановлення інших організаторів провокації та притягнення до відповідальності завчасно приготованих свідків.